

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Република Србија, Агенција за борбу против корупције је дана 12.04.2013. године бројем 014-016-00-98/2013-08 поднела захтев за покретање прекршајног поступка против окривљеног Милићевић Ђорђа из због основане сумње што до дана до 02.07.2012. године није поднео Агенцији за борбу против корупције, улица Царице Милице број 1, Београд, извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стањаности за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству, на дан избора, постављања или именованја у року од 30 дана од дана избора на функцију народног посланика. Именован је 31.05.2012. године, већ је то учинио 01.11.2012. године са 120 дана закашњења.

Окривљени је у својој одбрани датој на записник код замолног судије Прекршајног суда у Ваљеву навео да је народни посланик у Народној скупштини Републике Србије континуитету 6 година и 31.05.2012. године поново је именован за посланика, доношења Закона о Агенцији за борбу против корупције уредно је подносио извештај о својој имовини и приходима. Наводи да имајући у виду да је и пре 31.05.2012. године народни посланик и да у његовој имовини и приходима није било никакве промене смеће је обзиром на континуитет и функције и имовине којом располаже, да нема потребе за подношењем спорног извештаја. Истиче да је по добијању дописа о обавези за подношење спорног извештаја дана 01.11.2012. године упутио Обавештење Агенцији за борбу против корупције у коме је навео да у његовој имовинској карти нема никаквих промена у односу на претходно поднет извештај, а дана 09.11.2012. године накнадно је попунио извештај о својој имовини и приходима у електронском облику и доставио Агенцији. Даље навео је од стране Агенције добио обавештење да је Агенција против њега покренула поступак због кашњења у подношењу извештаја и обавештењем му је наложено да се у року од дана од дана пријема обавештења изјасни, нашта се изјаснио дана 09.01.2013. године. Имајући у виду напред наведено, пре свега чињеницу континуитета и функције и имовине, био је у правној заблуди у погледу његове обавезе за подношење извештаја Агенцији.

Спроведеним прекршајним поступком, а на основу изведених доказа и то: увидом у копију обавештења Народне скупштине о ступању на функцију народног посланика Милићевић Ђорђа дана 31.05.2012. године, увидом у копију извештаја-дописа окривљеног Агенцији за борбу против корупције од 01.11.2012. године, увидом у допис Агенцији окривљеном од 26.12.2012. године којим се обавештава о покретању поступка, увидом у фотокопију дописа окривљеног од 09.01.2013. године Агенцији поводом обавештења о покретању прекршајног поступка због кашњења подношења извештаја, увидом у Решење Агенције број 014-016-00-98/2013-08 од 27.02.2013. године, ценећи одбрану окривљеног судија је нашла да је захтев подносиоца основан и да је окривљени учинио прекршај због чега се терети у време и на начин како је то прецизно описано у изреци ове пресуде, поступак противно одредби члана 43 став 2 Закона о Агенцији за борбу против корупције, а у својој одбрани не наводи ни једну од законских околности које би га ослободиле од одговорности, судија га је за учинени прекршај огласила кривим и осудила.

Приликом одлучивања о прекршајној одговорности окривљеног судија је спроведеном прекршајном поступку утврдила да је окривљени прекршај учинио извршењем.

Судија је одбрану окривљеног ценила и нашла да околности које окривљени учињеном истиче нису од утицаја на постојање прекршаја и прекршајне одговорности јер је извршењем у поступку изведених доказа неспорно утврђено да окривљени као народни посланик Народној скупштини Републике Србије није поднео Агенцији за борбу против корупције извештај у року од 30 дана од дана избора на функцију народног посланика који је извршен дана 31.05.2012. године, већ је то учинио дана 01.11.2012. године са 120 дана закашњења што окривљени и у својој одбрани не оспорава већ истиче околности због којих је извршио обавезу извршио са закашњењем, па судија налази да је окривљени као више од народни посланик у Народној скупштини Републике Србије према околностима

чим личним својствима био дужан и могао бити свестан да услед његовог нечињења наступити забрањена последица.

Приликом одлучивања о казни судија је сходно одредби члана 39 Закона о прекршајима ценила све релевантне околности које се стичу на страни окривљеног а утичу на казну, посебно природу и тежину учињеног прекршаја, околности под којима је прекршај учињен, степен кривице окривљеног, личне и имовинске прилике окривљеног, околности да у списима предмета нема доказа да је окривљени прекршајно кажњаван, што судија ценила као олакшавајуће околности, те иако је за учињени прекршај законом предвиђена новчана казна у распону од 50.000,00 до 150.000,00 динара, судија је изрекла минималну новчану казну као у изреци пресуде сматрајући да ће се и овако изреченом казном постићи сврха кажњавања те да окривљени убудуће неће чинити овакве и сличне прекршаје.

Одлуку о трошковима прекршајног поступка судија је донела на основу члана 130, 131 и 132 Закона о прекршајима.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба Прекршајном апелационом суду у Београду у року од 8 дана од дана пријема исте, а преко овог судије на адресу: Београд, Београдска улица број 14. Жалба се може поднети писмено, предати непосредно или упутити поштом препоручено. Жалба се таксира са 900,00 (деветстотина) динара таксе на жалбу и плаћа се на жиро рачун број 840-29718845-76, са позивом на број 97 - 38020.

Решено у ПРЕКРШАЈНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ дана 27.03.2014. године под X-29 број 112603/13.

Судија
Татјана Јанићијевић

